

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/480/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120282423
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120282423.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti povinnému: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. januára XXX/ X XXXXX S., o vymoženie 316,80 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Špičkom, so sídlom exekútorského úradu Okulka 24/11, 093 01 Vranov nad Topľou, ktorý ju vedie, pod sp. zn. 399EX 234/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 33Ek/480/2020 zo dňa 27.10.2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17. 04. 2020 domáhal od povinného vymoženiu 316, 80 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Poprad, sp. zn. 17Csp/76/2019, zo dňa 29. 10. 2019 (ďalej ako „exekučný titul“) Exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07. 12. 2019. Súd dňa 11. 05. 2020 vydal poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jaroslava Špičku, so sídlom exekútorského úradu Okulka 24/11, 093 01 Vranov nad Topľou.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 27.10.2020 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že povinný sa návrhom domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu existencie skutočností, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Tvrdil, že exekučný titul mu nebol nikdy doručený do vlastných rúk, preto nie je právoplatný a vykonateľný. Zároveň bol vydaný v rozpore s únijným právom nakoľko spotrebiteľská zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok. Súd nepodrobil zmluvu pred vydaním exekučného titulu kontrole s Ústavou Slovenskej republiky. Ďalej sa odvolával na neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pretože oprávnený podal návrh na výkon exekúcie bez právneho dôvodu má podľa povinného znášať aj trovy exekútora. Oprávnený uviedol, že povinný v základnom konaní prostriedky procesnej obrany voči uplatnenému nároku neuplatnil, počas sporu ostal pasívny, odpor voči platobnému rozkazu nepodal. V návrhu neuvádza žiadne nové okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti, preto so zastavením exekúcie nesúhlasil.

3/ Aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 3 prvej vety zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku, pretože bol podaný po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (upovedomenie mu bolo doručené dňa 01.06.2020, návrh na zastavenie exekúcie podal dňa 20.06.2020). Preto v zmysle § 61k ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku skúmal návrh na zastavenie exekúcie len v rozsahu skutočností, ktoré nastali po uplynutí 15

dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Z jeho obsahu pritom zistil, že povinný sa odvoláva na skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním samotného exekučného titulu a neuvádza žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by nastali po uplynutí vyššie spomínanej 15 dňovej lehoty. Z tohto dôvodu povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné exekúciu zastaviť podľa ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

4/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej uviedol, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd neskúmal, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, či spotrebiteľská zmluva neobsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, alebo zákonné obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky v spotrebiteľských vzťahoch, na ktoré súd v základnom konaní neprihliadal, resp. či plnenie priznané zo zmenky nie je v rozpore s dobrými mravmi alebo so zákonom. Žiadal, aby súd zastavil exekúciu, pretože sú tu okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (rozpor s Ústavou Slovenskej republiky a unijným právom). Súd bol povinný ex offo určiť platnosť zmluvy alebo neplatnosť zmluvy od pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok. Z opatrnosti vzniesol i námietku premlčania na celú pohľadávku.

5/ Ďalej uviedol, že oprávnený v tomto konaní nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko s ním povinný nikdy neuzatvoril žiadny právny vzťah a nikdy si od oprávneného nepožičal žiadne finančné prostriedky. Materiálna a formálna vykonateľnosť exekučného titulu a legitimácia oprávneného a povinného z exekučného titulu, je základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie, ktoré súd skúma tak pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie ako i pri rozhodovaní o zastavení exekúcie. Súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s unijným právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie, súd nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, súd nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS). Súd sa však mal vysporiadať so tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a unijným právom, keď navrhovateľ žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu. Neplatný úkon nemôže vyvolať účinky platné. Dôkazy sú založené v súdnom spise. Poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6 Co 642/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11 Co 256/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 Co 21/2015. Na základe vyššie uvedeného žiadal zrušiť napadnuté uznesenie, zastaviť exekúciu v celom rozsahu a uložiť oprávnenému nahradiť trovy exekúcie v celom rozsahu.

6/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinného zamietnuť. Uviedol, že naďalej trvá na svojom písomnom vyjadrení vo veci zo dňa 10.07.2020 a so zastavením exekúcie nesúhlasí.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

11/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný

titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že sťažnosť bola podaná včas, ale nie je dôvodná.

14/ Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne vyhodnotil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je návrhom podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Preto boli tvrdenia povinného limitované tým, že v ňom mohol uvádzať len také skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady vyjadrenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózná, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku). Vyšší súdny úradník preto správne rozhodol, ak návrh doručený po uplynutí lehoty uvedenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, zamietol. Vzhľadom na to, že sťažnosť povinného neobsahovala také tvrdenia, ktoré by mohli mať za následok zrušenie alebo zmenu rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, sudca ju postupom podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

15/ Už len na okraj možno podotknúť, že exekučným titulom v prejednávanej veci je platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Poprad, sp. zn. 17Csp/76/2019 zo dňa 29.10.2019. V súdnej veci ide bez akýchkoľvek pochybností o spotrebiteľskú vec, o čom svedčí aj spisová značka (Csp), pod ktorou bolo konanie na Okresnom súde Poprad vedené, pričom v takom prípade súd v základnom konaní musel postupovať aj podľa ustanovení III. časti, II. hlavy prvého oddielu (spotrebiteľské spory). Pre rozhodnutia vydané v spotrebiteľských veciach, ktoré sa majú vykonať podľa ustanovení Exekučného poriadku (v konaniach začatých po 01.04.2017) platí, že exekučný súd je oprávnený preskúmať a návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, pokiaľ bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat', alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (§ 53 ods. 3 písm. e/ Exekučného poriadku). Povinný nenamietal existenciu konkrétnych neprijateľných zmluvných podmienok, resp. za také nemožno považovať nedostatok hmotnoprávnej legitímácie v základnom konaní, ani neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň je nutné dodať, že ak by aj v exekučnom konaní riadne namietal existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom všeobecný súd ex officio mal skúmať a prihliadať na existenciu takých podmienok, a zároveň povinný ako strana konania v pozícii žalovaného mal možnosť uvedené namietat', a to i podaním odporu, čo však neurobil. Pokiaľ povinný nevyužil prostriedky nápravy v základnom konaní, exekučný súd, nie je tým orgánom, ktorý ich má dodatočne naprávať. Vzhľadom na uvedené nebola judikatúra, na ktorú povinný v sťažnosti poukazyval, pre rozhodnutie súdu o sťažnosti, relevantná. Ani spochybňovanie aktívnej vecnej legitímácie oprávneného nebolo v tomto prípade namieste. Oprávnený súdu pred vydaním poverenia preukázal, že naňho bola postúpená pohľadávka vymáhaná v tomto konaní Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok z dňa 30.11.2017, Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 11.11.2019 a prílohou identifikujúcou postúpenú pohľadávku. Súd preto vydal poverenie v prospech osoby, ktorá preukázala, že na ňu prešlo právo z exekučného titulu (§ 36 Exekučného poriadku). V súvislosti s tvrdeniami povinného o zániku vymáhanej pohľadávky, možno jednoducho konštatovať, že ich povinný nijakým spôsobom nepreukázal, dokonca ani neuviedol konkrétny spôsob, ktorým mala pohľadávka zaniknúť. Na námietku premlčania nebolo možné prihliadať už len toho dôvodu, že ju povinný vzniesol až v podanej sťažnosti (teda ju nevzniesol už v návrhu na zastavenie exekúcie, čo je v rozpore s koncentračnou zásadou). Možno však dodať, že právo priznané exekučným titulom nemožno považovať za premlčané, nakoľko sa naň vzťahuje 10 ročná premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie neuplynula (začiatok jej plynutia nastal 08.12.2019, pričom jej plynutie sa zastavilo podaním návrhu na vykonanie exekúcie dňa 17.04.2020, t.j. z 10-ročnej premlčacej doby neuplynul ani 1 rok). Z uvedeného teda vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie by súd nemohol považovať za dôvodný, i keby bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§